

וְחַיִּים אֶחָיד בֵּיהֶּ וְאָמַר ומידת החיים מתאחדת בו, ואומרת, דָּא דִּילִי
 הוּא אדם זה שייך לי, וְדִידִי הוּא והיה שלי, וְכִדְיִן אֲכַתּוּב הֵהוּא
 בַּר נֶשׁ לְחַיִּים (ס"א וְאֲכַתּוּב דְּאִיהוּ דִּילִיהּ). ואז נכתב אותו אדם לחיים.

אם חלילה נצחו החובות האדם נחתם למוות ב"מ

וְאִי נֶצְחָן חוֹבֵין ואם חלילה נצחו החובות והעבירות שמצד הטומאה, הָאִי
 סְטָרָא אַחֲרָא מִסְאָבָא אותה צד הרע הטמאה, דְּאֲקָרִי
 חוֹבָה וּמְוֹת שנקרא חובה ומוות, אֶחָיד בֵּיהֶּ אוֹחוּ בָאִדָּם זֶה, וְאָמַר
 הָאִי דִּידִי הוּא ואומר זה שלי הוא, וְדִידִי הוּא וְשִׁלִּי הִיָּה, וְכִדְיִן
 אֲכַתּוּב דְּאִיהוּ דִּילִיהּ ואז נכתב אותו אדם שהוא של צד הטומאה והמוות,
 חלילה.

בר"ה נכתב האדם לחיים מצד הקדושה או מוות מצד הטומאה

וְדָא הוּא דְּתַנִּינָן וזה הוא ששנינו (מסכת ר"ה דף טז ע"א), דְּהָא בְּיוֹמָא
 דָּא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שהרי ביום ראש השנה, אֲכַתּוּב בַּר נֶשׁ
 נכתב האדם, או לְחַיִּים שמצד הקדושה או לְמִיתָה שמצד הטומאה. אִי
 אֲכַתּוּב בְּסְטָרָא דְּקְדוּשָׁה אם נצחו המצוות והזכויות נכתב בצד הקדושה,
 אֲכַתּוּב לְחַיִּים ונכתב לחיים, וְאֲתַקִּיִּים תַּמָּן, וְאֲתַדְּבַק בֵּיהֶּ
 ונמצא עומד בצד הקדושה ונדבק בו. וְאִי אֲכַתּוּב בְּסְטָרָא אַחֲרָא ואם

נצחו העבירות והחובות ונכתב בצד האחר דצד הרע, **אֶת־קִיִּים בְּסֹטְרָא**
דְּמִסְאָבוֹתָא, וְרַבִּיק בִּיה נמצא עומד בצד הטומאה ונדבק בו, **וְדָא**
הוּא הֵן לְחַיִּים הֵן לְמוֹת וזה הוא הדין שדנים את האדם לחיים או למוות
 חלילה. **וְאֶת־מִשְׁךְ בְּהֵאִי סֹטְרָא אוּ בְּהֵאִי סֹטְרָא** ונמשך ועומד
 בצד זה דחיים או בצד האחר חלילה.

בצד הקדושה עמו אנכי בצרה בצד הטומאה רחוק מרשעים ישועה

כָּל זְמַנָּא דְּאִיהוּ קִיִּמָּא בְּסֹטְרָא דָּא דְּקְדוּשָׁה כל זמן שהאדם
 עומד בצד זה דקדושה, כי עושה מצוות ותפילות ומעשים טובים, **כָּל קְדוּשִׁין**
וְכָל דְּכִיּוֹן מִתְדַבְּקִין בִּיה כל הקדושות וכל הטהרות נדבקים בו. וגם
 כאשר **יִקְרָא** לה' בתפילתו **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב וְיִשְׁמַע**
לֵיהּ הקב"ה יושב וישמע לו ויקבל תפילתו, **עָלֶיהָ כְּתִיב** עליו כתוב (תהלים צא)
יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ, בכל
 עת שיקראני אענהו, ואם יודמן במקום צרה לא יפחד כי אנכי עמו, ואחלצוה מהצרה, שלא
 יגיע לו שום נזק. ואכבדהו, אתן לו חן וכבוד בעיני כל בני אדם (רד"ק). **אֲרֶךְ יָמִים**
אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי בעולם הזה אשביעוהו אורך ימים, ובעולם
 הבא אראהו בישועתי, שתהיה נפשו נושעת לפני, או כולו לעולם הבא. או פירושו, בישועתי,
 ימי הישועה בבוא מלך המשיח (רד"ק). **וְכָל זְמַנָּא דְּאִיהוּ קִיִּמָּא**
בְּסֹטְרָא אַחֲרָא דְּמִסְאָבָא וכל זמן שהאדם עומד בצד אחר דטומאה ע"י

שעושה עבירות ומעשים רעים, **כָּל מִסְאָבוֹ** כל הטומאות, **וְכָל חֻבָּה** וכל העוונות, **וְכָל בִּישׁוּיָן** וכל הרעות **מִתְדַבְּקֵן בִּיהֶן** נדבקים בו. **יִקְרָא, וְלִית מֵאֵן דִּישְׁמַע לֵיהּ** כאשר יתפלל ויקרא לה' אין מי שישמע לו. **מִרְחָקָא אִיהוּ מְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא** רחוק הוא מן הקב"ה, **עֲלֵיהּ כְּתִיב** עליו נאמר (תהלים קיט) **רְחוֹק מִרְשָׁעִים יְשׁוּעָה** [נד] התועים כשיהיו בצרה, הישועה רחוקה מהם כי חוקיך לא דרשו, ואין להם זכות במה יצאו ממנה (רד"ק) **וְכְתִיב** (ישעיה א) **גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלֵה אֵינְנִי שׁוֹמֵעַ** אני אעלים עיני מכם ולא אקבל תפלתכם אפילו תרבו תפלה ותצעקו כל היום (רד"ק) ה' יצילנו.

היכל החובה היכל של אלהים אחרים

הַיִּכָּלָא דְאֵלֹהִים היכל זה הנקרא חובה, **אִיהוּ אֲתָר דְּכָל אֵינְוֵן** **דְּאֲקָרוּן אֱלֹהִים אֲחֵרִים** הוא מקום של כל אלה שנקראים

אור הרשב"י

הדבר. וגרם להם זה לפי שהם חקיך לא דרשו, אינם דורשים החקים ולא ירצו במ על אשר לא נגלה טעמם, ומזה נמשך שכל מה שאין לו טעם מבואר ימאנו בו. ולפיכך יכחישו תועלת התשובה להושיע הרשעים השבים, כי הוא ממש חק לא משפט ומכלל החקים הוא. אכן לא ידעו האמללים האלה כי אין זה בטבע אלא בסגולה, שרחמיך ה' הם רבים ומדת החסד היא גוברת. (ספר בינה לעיתים - חלק א - דרוש ג ליום שני של ראש השנה).

[נד] רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו רחמיך רבים ה' כמשפטיך חייני - ירצה כי הרשעים החטאים בנפשותם אשר לא יאמינו בשום דבר שלא נגלה טעמו ונודעה סבתו אצל השכל, ימאנו לשוב בתשובה על עוונותם כי לא יוכלו להשיג בשכלם שום טעם וסבה שע"י תשובתם תבא להם תשועה ממה שפשעו ועוו לפניו יתברך. וזה הוא רחוק מרשעים ישועה, דבר רחוק הוא מהרשעים וחוץ מדעתם וסברתם היות להם ישועה שיוכלו להושע מרשעים לפי שנעלם מהם טעם

הלימוד היזמי

אלהים אחרים, בְּגִין דְּאַתְּגַלִּיין הָכָא משום שמתגלים בהיכל זה. וְכַל
 אֵינוֹן דְּמִפְתּוֹ לְהוּ לְבַנֵי נֶשָׂא וכן כל אותם כוחות רעים שמפתים לבני
 אדם בְּעֵנוּגִין דְּהָאֵי עֲלָמָא בתענוגים של העולם הזה, לְאַזְנָאָה
 לְאַתְּעֵנָא בְּעֵנוּגֵי נְאוּפִין דְּעֲלָמָא לזנות ולהתענג באיסורים החמורים
 של כל מיני ניאופים שבעולם, וּמִשְׁכֵי לְהוּ בְּתָר עֵנוּגִין וְנְאוּפִין
 דְּהָאֵי עֲלָמָא ומושכים אותם אחרי התענוגים הרעים והעבירות החמורות של ניאוף
 בזה העולם, בְּדִקְאִמָרְן כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ, כֵּל אֱלוֹ עוֹמְדִים בּוֹזֵה הַהֵיכָל.

רוח שמפתה את לומדי התורה לחשוב הרהורים רעים וללכת אחר תענוגות
 העולם

בְּהָאֵי הֵיכְלָא בזה ההיכל הנקרא חובה, אֶתְחַזֵי חָד רֹחָא שְׁלִיט
 תְּקִיפָא יש ונראה רוח אחד שליט חזק, דְּאִיהוּ עַל כְּלָהוּ שְׁהוּא
 ממונה על כל הכחות הרעים ומלאכי חבלה ששם, וְדָא אֶקְרִי אוּף הַכֵּי אֵל
 ורוח זה גם הוא נקרא בשם אל, בְּגֵוּוֹנָא דְּאַחֲרָא דְּבִסְטָר קְדָשָׁה כְּמוֹ
 שיש רוח אחד הנקרא אל בהיכל הזכות שמצד הקדושה. הָאֵי אִיהוּ (דברים לב)
 א"ל נִכְ"ר רוח זה הוא נקרא אל נכר. וְדָא אִיהוּ דְּמִפְתִּי לְבַר נֶשָׂא
 דְּלַעֵי בְּאוּרֵי תָא וזה הרוח הוא מפתה לאדם הלומד תורה, אוּ דְּקָאִים
 בְּבֵי מְדַרְשָׁא או שעומד בבית המדרש. הָאֵי רֹחָא תְּקִיפָא מִפְתִּי
 לִיהוּ זה הרוח החזק הנקרא אל נכר מפתה לאדם זה, וְחָשִׁיב כְּמָה הִרְהוּרִין